

A MÁV. igazgatóságához az üzem folytatására szükséges anyagok szállítására benyújtott ajánlat az Ill. dijj. 14. t. u. pontja alapján illetékmentes. (Közigazgatási Biróság 24.400/1926. P. és 24.402/1926. P. szám.) Az illeték viselésére kötelezett azt panaszolja, hogy a pénzügyigazgatóság a m. kir. államvasutakat hatóságnak minősítve, az igazgatósághoz a vasuti üzem folytatásához szükséges anyag eladására benyújtott ajánlatot illetékkötelesnek nyilvánította, azzal az indokolással, hogy az ill. dijjegyzék 14. tétele t) pontja szerint a vasutigazgatóságokhoz benyújtott beadványok közül csak az említett pontban felsoroltak az illetékmentesek; az anyag eladására tett ajánlat azonban nem tartozik a felsoroltak közé. A bíróság a panasznak helyt ad, mert a MÁV., mint személyek és áruk fuvarozásával üzletszerűen foglalkozó bejegyzett cég, nyilván kincstári iparvállalat. Az a textilanyag pedig, amelynek az eladására a panaszos a megleletezett írásbeli ajánlatot a MÁV. igazgatóságához benyújtotta, kétségtelenül az üzem folytatásához szükséges; annak a beszerzése tehát az államvasutak igazgatóságának nem a 14. tétel t) pontjában megjelölt közvetlen ügyletének a tárgya. Minthogy pedig az idézett u) pont szerint a kincstári iparvállalatokhoz intézett olyan beadványok, amelyek csupán a vállalat igazgatóságának közvetlen ügyletei tárgyára vonatkoznak és olyan természetűek, hogy ha azok hasonló ügyben magánszemélyekhez intéztek, akkor nem esnek illetékkötelezettség alá, ennél fogva kétségtelen, hogy a magánszemélyekhez intézve illetékmentes ajánlat a jelen esetben sem minősíthető illetékkötelesnek.

Zálogjog rangsorozatának feljegyzése tárgyában benyújtott kérvény az 1920: XXIV. t.-c. 39. §-ának 2. pontja szerint illetékköteles. (Közigazgatási Biróság 1423/1927. P. szám.) A lelet szerint a kérdéses beadványt panaszos a telekkönyvi hatósághoz nem zálogjog előjegyzése, hanem a saját ingatlanára felveendő kölcsönre nézve zálogjog rangsorozatának feljegyzése tárgyában nyújtotta be.

Az illetéki dijjegyzék 13. tétele IV. 15. pontja helyébe lépett 1920:XXIV. t.-c. 39. §. 1. pontjában kifejezetten jelzálogjogok bejegyzése (bekebelezés vagy előjegyzése) végetti beadványok illetékéről foglaltatik intézkedés.

A felveendő kölcsönre nézve a zálogjog rangsorozatának feljegyzése azonban nem vonható a jelzálogjogok bejegyzésének fogalma alá, mert az ilyen feljegyzés nem jelzálogjog szerzése végett, hanem — mint ez a telekkönyvi rendtartás 104. §. 1. bekezdésének b) pontjában és utolsó bekezdésében kifejezést nyert — a később szerzendő jelzálogjogra nézve csak egy bizonyos joghatály előleges biztosítása végett történik.

Ennélfogva az ilyen beadványok illetékkötelezettség szempontjából az 1920:XXIV. t.-c. 39. §-ának nem az 1., hanem a 2. pontja alá tartoznak. Az ennek, illetőleg a 68.600/1924. P. M. sz. rendelet 2. pontjának megfelelő bélyegilletéket a lelet szerint is panaszos leróttá.

Az 1859. évi augusztus hó 1-én kelt igazságügyminiszteri rendelet 3. §-a értelmében a rangsorozat feljegyzése tárgyában hozott telekkönyvi hatósági végzést csak egy példányban szabad kiadni. A telekkönyvi rendtartás 126. §-a értelmében tehát a kérvényhez csak egy felzetet kellett csatolni. Ezután a 68.600/1924. P. M. sz. rendelet 36. §-a szerint még 500 papirkorona bélyegilletéket kellett volna leróni. Ezt panaszos nem róttá le. Tekintettel azonban arra, hogy ez csak 3 aranyfillérnek felelne meg, az 5001/1924. P. M. sz. rendelet 9. §. 2. bekezdésében foglalt rendelkezés figyelembevételével ennyi illeték kiszabásának nincs helye.

E hó végén jelenik meg

Kunz Ödön

ny. r. tanár új munkája:

A magyar kereskedelmi és váltójog vázлата

II. kötete.

Igazságügyi Zsebtörvénytár

Az összes igazságügyi törvények és fontosabb rendeletek gyűjteménye egy kötetben. 1316 oldalas könyv, könnyen olvasható szabad szemmel és zsebben is jól elfér.

Egész bőrbe kötve 40 P.